

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 591/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], zastúpenej Weis & Partners s. r. o., Priemyselná 1/A, Bratislava proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/67/2023 z 26. júla 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a odoprieť výpoveď podľa čl. 50 ods. 4 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením krajského súdu, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu o prerušení civilného konania.

II.

2. Okresný súd konanie v spore žalobcu proti sťažovateľke o ochranu osobnosti prerušil do právoplatného skončenia trestných konaní, ktorých predmetom je zistenie, či sa žalobca ako lekár pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti dopustil prečinu usmrtenia otca sťažovateľky a či sa sťažovateľka voči žalobcovi dopustila prečinu ohovárania. Podľa okresného súdu sa v trestných konaniach rieši otázka, ktorá môže vplyvať na posúdenie nároku žalobcu proti sťažovateľke. Preto konanie prerušil podľa § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

3. Na odvolanie žalobcu krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením toto uznesenie okresného súdu zrušil. Dospel k záveru, že fakultatívne prerušenie konania podľa § 164 CSP nie je pre samotné konanie nevyhnutné a rozhodujúca je hospodárnosť konania a právo na rýchlu a účinnú ochranu strán. Podľa krajského súdu trestné konanie vedené vyšetrovateľom nie je súdnym a ani správnym konaním, čo vylučuje prerušenie konania na základe prebiehajúcich trestných prípravných konaní.

III.

4. Sťažovateľka poukazuje na účel fakultatívneho prerušenia konania podľa § 164 CSP, ktorým je zamedzenie, aby civilný súd inak právne posúdil otázku trestnej zodpovednosti, o ktorej rozhodujú orgány činné v trestnom konaní. V spore sa posudzuje správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti žalobcom, pričom v trestnom konaní bol na zistenie týchto skutočností pribratý znalec.

5. Podľa sťažovateľky ak krajský súd považuje za neprípustné prerušenie konania podľa § 164 CSP iba z dôvodu, že toto ustanovenie výslovne neuvádza prípravné trestné konanie, porušil jej právo na spravodlivý súdny proces. Aj priebeh takéhoto konania môže byť fakultatívnym dôvodom na prerušenie civilného sporu. Výklad krajského súdu vykazuje znaky prílišného formalizmu. Ad absurdum ak by orgány činné v trestnom konaní vec postúpili na prejednanie priestupku, už by bol daný zákonný dôvod na prerušenie súdneho konania.

IV.

6. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

7. Základné právo na súdnu ochranu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie je výsledkové. To znamená, že mu musí zodpovedať proces ako celok (II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Ústavný súd len výnimočne vstupuje svojou právomocou do rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré nie sú konečné. Aj vydanie procesného rozhodnutia všeobecným súdom je potrebné považovať za súčasť poskytovania súdnej ochrany. Ide najmä o prípady, ak všeobecný súd vyrieši nejakú otázku s konečnou platnosťou, ktorá je spôsobilá ovplyvniť ďalší priebeh konania alebo jeho výsledok (II. ÚS 344/2019).

8. O takýto prípad pri namietanom uznesení krajského súdu nejde. Jeho rozhodnutie, ktorého záverom je, že okresný súd ma v spore ďalej pokračovať a nečakať na výsledky prípravných trestných konaní, nerieši s konečnou platnosťou žiadnu otázku, ktorá je rozhodná pre posúdenie žaloby podanej proti sťažovateľke. Všeobecným súdom v ďalšom priebehu sporu nič nebráni, aby vykonali dokazovanie a rozhodli. Pritom môžu využiť aj čiastkové výsledky dokazovania v prípravnom trestnom konaní. I prípadná nesprávnosť namietaného uznesenia krajského súdu v rovine podústavného práva preto nie je spôsobilá viesť k záveru o tom, že by viedla k porušeniu na výsledok zameraných ústavných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Napokon vôbec nemožno dospieť k záveru, že by týmto rozhodnutím v civilnom spore došlo k porušeniu práva sťažovateľky podľa čl. 50 ods. 4 ústavy, ktorý garantuje obvineným z trestných činov právo odoprieť vypovedať. Sťažovateľka v civilnom spore takéto postavenie nemá. Okrem

toho zo skutočnosti, že sa bude pokračovať v civilnom spore, vôbec nevyplýva, že malo dôjsť k porušeniu jej ústavného práva odoprieť vypovedať.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu